60

המכללה האקדמית נתניה

הקריה האקדמית של השרון

0008070

מדור בחינות

לפני התחלת הבחינה אנא קרא בעיון את ההוראות ומלא את הפרטים בכתב יד ברור:

(שים לב, מחברות הבחינה נסרקות למאגר נתונים. יש להקפיד שלא לקפל / לתלוש / לכתוב בצבעים)

מרצה נכבד!

יש למלא את הציון ע"י השחרת המשבצות המתאימות, זאת בנוסף למילוי הציון במספר. במקביל יש לדאוג להעביר את טופס הציונים למדור בחינות.

מחברות המשך חייבות להיות מונחות בצורה עוקבת מתחת למחברת הראשית.

תאריך בדיקה 22.7.16

חתימת המרצה [חתימה]

ציון 98

	אחדות	עשרות	מאות
1	☐	☐	☐
2	☐	☐	
3	☐	☐	
4	☐	☐	
5	☐	☐	
6	☐	☐	
7	☐	☐	
8	☐	☐	
9	☐	☐	
0	☐	☐	

שנה"ל - תשע"ו

סמסטר ב' מועד א'

ביה"ס משפטים מס' הקורס 010-207-02

שם המרצה פרופ' רחוס עמנואל

שם הקורס דיני עונשין

מבחן ______ חלק ______

תאריך הבחינה 6.7.16

1. על הנבחן להבחן בחדר בו הינו רשום.
2. בהגיעך לאולם הבחינה – הנח ליד המפקח על הבחינה חפציך האישיים הכוללים: תיקים, ספרים, מחברות ורשימות שונות.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למפקח על הבחינה, תעודת זהות או תעודת סטודנט בתוקף.
5. היציאה מאולמי הבחינות לכל מטרה שהיא אסורה בהחלט פרט לנשים בהריון ומי שברשותן אשור רפואי מתאים. נבחן היוצא ללא רשות לא יורשה לחזור ולהמשיך את הבחינה.
6. יש להשמע להוראות המשגיח, אסור לשוחח או לעזוב את המקום או את חדר הבחינה ללא קבלת רשות המשגיח. הפונה בשאלה או בבקשה ירים ידו.
7. תלמיד המקבל לידיו שאלון ואין בכוונתו להבחן, חובה עליו למלא פרטיו האישיים ע"ג המחברת. עזב התלמיד את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה דינו כדין נכשל.
8. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח.
9. יש לכתוב את התשובת בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים. הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
10. עבר הנבחן על תקנות הבחינות, תשלל ממנו הרשות להמשיך בבחינה ויועמד לדין משמעתי.
11. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המפקח כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הכתיבה, למסור את המחברת עם השאלון למשגיח ולצאת מאולם הבחינה.

בהצלחה

יש לסמן מעבר לקו המסומן משני צדי הדף.

יש לכתוב את הבחינה בעט (כחול / שחור) בלבד.

שים לב! השוליים יחתכו לפני הסריקה, לכן, חל איסור מוחלט לכתוב כאן.

שאלה - 1 - טיוטה.

יעקב - ~~אחראי~~ המשק. נשק דוד ירוק.
עו"ד ~~אורי~~ - חיילים

יעקב:

~~הפציר~~
~~הצגת כזב~~ } שיפוט ?

תחולה טריטוריאלית - ~~מטוס~~ אל על ישראלי => רק שט ישראלי => דיני עונשין חל.

~~אורי~~ כ עו"ד ~~הבין~~ שיקוי ושם אותו על אלון

אם באלון חלה וסרטן => מת מהשיקוי!

עו"ד שפך ~~רעל~~ לכוס של דוד

דוד הרגיש רע ~~ונזכר~~ שסיפרו לו אורי ועו"ד

עו"ד ~~אם~~ סכין גנב דייל וגרם מהרלחין שיש לו ולאורי לרצח
- עבירה נמשכת - כוונה ~~תחילה~~ => מצוייד בסכין

דוד ~~דוקר~~ את - אלון } 300(א)(3) => גורם במתכוון למותו של אדם תוך ביצוע עבירה או תוך הכנה לביצועה או כדי להקל על ביצועה.

עבירה דין 300(א)(3) + 372
↓
~~החוטף אדם~~ כוונה

-372
החוטף אדם כדי לרצחו או כדי להמיתו לסכנת רצח או
חוטף אדם ~~כדי~~ לחטוף או להיות => מאסר עשר שנים.

שאלה מספר 1:

בשאלה שלפנינו מדובר בעבירה של שותפות בה מעורבים יעקב, עודד ואורי. טרם אתחיל את העבירות כתב האישום אציין את סוג השותפות ולפיה אסווג לכל אחד מהשותפים לעבירה.
ראשית, אציין כי אין צורך לדון בשאלת הכשרות שמדובר וכלל הצדדים כשרים לפי הסעיף, ואין שם הגנה או פטור. מבחינה טריטוריאלית, העבירות תוכננו בישראל ונעשו על כלי טיס ישראלי (אל-על) ועפ"י ס' 7ג' - שטח ישראל כולל גם כלי טיס הרשומים בישראל. לכן עולה שבוצעו פנים עפ"י ס' 7א' אשר יחולו עליהם דיני העונשין של ישראל (ללא התחשבות בדין הזר).
<u>יעקב:</u> ~~משדל~~ המשדל לעבירה. לפי ס' 30: "מי שהביא אחר לידי ביצוע עבירה ע"י" שכנוע, עידוד, דרישה, הפצרה או כל דרך שיש בה משום הפעלת לחץ" <u>הבסיס העובדתי</u> של יעקב - "הפציר בהם לעשות כן" " הבטיח להם סכום כסף רב". יעקב מקיים את היסוד ההתנהגותי בכך שהפציר בחיילין ואף הבטיח להם סכום כסף להרוג את דוד. "המביא אחר - אורי ועודד - לידי עשיית העבירה" שכנוע, עידוד, דרישה, הפצרה" - כאמור יעקב הפציר בהם לבצע את העבירה. "לידי עשיית העבירה" ⇐ הרכיב התוצאתי "המביא... לידי" ⇐ קשר סיבתי. ההתנהגות המשדלת של יעקב היא זו שהביאה למשודלים לבצע את העבירה. <u>קס"ס עובדתי</u> - אלמלא הפצרות ושידולו של יעקב, לא היו עודד ואורי מבצעים רצח וניסיון חטיפה. <u>קס"ס משפטי</u> - הצורך מן היסוד (אובייקטיבי) הוא וכלל צפיות שהשידול יביא לתוצאה המעשים. בנדון, נראה שיעקב אכן צפה כי השידול שלו יביא לעבירות. היסוד הנפשי של יעקב - מכיון <u>שס' 30</u> הינה עבירה התנהגותית טהורה, נפנה <u>לס' 19</u> הקובע את דרגת המחשבה לה להוכיח מחשבה פלילית. <u>לפי ס' 20</u> - מישור ההכרתי - יעקב היה <u>מודע</u> לשידול, לכך שקיים <u>משודל</u> ולכן יש אפשרות להצלחת השידול. במישור החפצי - מכיון שהעבירה היא שותפות ואמורה להתקיים בפניהם שיקולים כמה, בעניינו <u>דפוס אופן</u> קרעה. כי יש להוכיח שהמשודל <u>רצה</u>, ושאף שהמשודל יבצע את העבירה. בכך שהתלווה להפצרה יעקב גם הבטיח סכום רב של כסף, זה מעיד על כך שמאוד רצה שיתמלא את ירחו - דוד. עפ"י מבחן הצפיות - יביא לרמת צפיות של התוצאות שהתוצאה תוכרח אפילו אם המשודל לא שם לו כמטרה לגרום שקולה לכוונה מכח ס' 20(ב)-
לכן, <u>גם אם יעקב</u> יטען שלא הייתה לו <u>כוונה</u> - הלכת הצפיות מוכיחה שאין זה נכון. יעקב משתייך לארגון פשע ~~ותפש~~ ורצה ברצח דוד בגלל שהוא "יריב", השתמש גם ב"חיילים".
החוק למאבק בארגוני פשע אומר שפעולה פלילית למטרת ארגון פשע היא עונש <u>כפולה</u> בגין העבירה.
העונש על שידול - ס' 34ב' - אומר שהעונש על שידול יהא זהה לעונש על ביצוע העבירה עצמה.
<u>עודד:</u> מעשיו אחרים של עודד נחלק לשתיים ונוסח מהווה מבצע בצוותא בגין 300(א)(3) -
יסוד עובדתי - לפי המבחן השליטה הפונקציונלי, היה חלק מהתכנון מתחילתו ועד סופו, היה מודע לפעולות ובכל תכנית משותפת ועד עם חברו - להחזיק את דוד ולשים קץ לחייו. ניסוי על אלון ווזגן שאכן יבצעו להחזיק את דוד. הוא היה מודע לכך שכה פעולות בצוותא כי כל התפתחות עבירה בצוותא יחד עם חבריו. לעניין העבירה - ס' 372 - התחייבות של הצדדים - עודד היה המבצע העיקרי והעיקרי של העבירה (מה שהמשך עבירה שונה אוטומטי).

~~סוף~~
~~ערך~~
~~התחלה.~~
~~(סוף)~~

~~סוף משפט~~
~~ערך ראשון~~

המשך שאלה 1: אורי: מבצע בעבירה לפי ס' 29. יסו"ד עובדתי - התנהגות "עשיית מעשים לביצוע".
מבחן השליטה הפונקציונאלית - שליטה בעבירה עצמה וביצוע והבאה לעבירה - הסכם שמירת רצ"ים,
תכנון וכו'. יסו"ד נפשי - מודעות ומטרה כדי להשיג מטרה משותפת. אורי היה חלק מהעבירה מתחילתה
עד סופה והיה בתוך התוכנית "לחסל את דוד". הנסיבות דרוש לצורך הוכחה והשלים את העבירה
יחד עם עו"ד - הכין רעל שהרעיל את דוד ואלון. אורי היה מודע לכך שהוא מבצע בצוותא עם
עם עו"ד (וזה מעוגן אף עו"ד הוא זה שסיפק סיוע את הרעל) אך שאורי שפך את הרעל כמו
ש ס' 29 א' הוריד שכן המבצע בצוותא עם המבצע העיקרי והם נושאים באותה מידה אחריות עם
הפוליש שנקבע בצוותא. כעת אבחן לניתוח העבירות: ס' 300(א)(3): "גורם (התנהגות) למותו
(תוצאה) של אדם (נסיבה) תוך כדי ביצוע עבירה": ~~אורי~~ אורי עבר עבירה הרעלה ומכאן שהוא "גרם"
ס' 490 א'(1) הוריד גורל מחוז שחומר חוק ונגד תיקון 39 (לפני 1995) והיסו"ד הנפשי בו כדי דיוקי
דמויות כ"צדון או כ"מתנה" - היסו"ד הנפשי הדרוש יהיה: במישור ההכרתי - מודעות (20(א)) ובמישור החפצי
אם זו עבירת תוצאה מהו כמה כוונה ⇐ ספציפית. יסו"ד עובדתי: "גורם" קשר למעשה והן למוות - (תוך ביצוע עבירה)
לפי ס' 18. (סיבה-אדם). תוצאה - למותו. הפרקליטות טוענת שמתקיימים ההתנהגות כיוון שבעקבות ההתנהגות
של עו"ד ואורי אלון מת. ההגנה טוענת שאלון מת כתוצאה ממחלת הסרטן ומכאן הוא טוען, והרעל
הוא לא זה שהרג אותו אלא הסרטן. הפרקליטות טוענת שאין ספק שאלון היה חולה כדי לנתק את
הקשר הסיבתי בין מעשים לבין מותו כי אלמלא התנהגותם והרעל אלון לא היה מת וכל אדם סביר
יכול היה לצפות שרעל יהרוג את אלון. בנוסף, ס' 309 (4) אומר שקשר אינו מתנתק כאשר מעשה
של נאשם מחיש על מצב חולני של הקורבן ו"מחיש" את המוות. קיים קשר סיבתי בין מעשים לבין
התוצאה. ~~היסו"ד הנפשי לעבירה הכרתי - מודעבות~~ הנאשמים אינם טוענים משוגעים; כל אחד מהם
מודע היה לרעל ולמותו של אלון ודוד, וכל אחד מהם מהווה "סיבה בלעדיה אין". אלמלא התנהגות
ושיתוף של עו"ד לא היו עו"ד ואורי מחליטים לבצע העבירה אלמלא שיתוף הפעולה בין עו"ד ואורי,
ההכנות שלהם, ההבטחות והניסיון של אלון, לא יכלו להביא לתוצאה. היסו"ד הנפשי לעבירה:-
מישור הכרתי: הפרקליטות טוענת עפ"י עדויות חמורה שכל הנאשמים היו מודעים לטיב התנהגות,
לקיום הנסיבות ולאפשרות גרימת התוצאה. מישור החפצי - עפ"י 490 א(1) עבירה ב"מתנה" - יש להוכיח כוונה.
כוונה זהה לידי כשוי במקרה זה כוונה - שאיפה נפש לאפשרות גרימת התוצאה. הנאשמים היו מודעים
לגרימת התוצאה ורוצים לכך וזו הוא להם אפשרות שהתוצאה תתרחש. הפרקליטות טוענת שגם
אם התוכנית העובדתית - המבחן על אלף שהוא מסכן לתוצאות הטבעיות של מעשיו לגבי התנהגות
והנסיבות דהם תקין פוטל. הנאשמים היו מודעים לתוצאה ומעשיהם הם החליטו לגבי אותם למוות
ולא דחיה לגבי מותם של אלון ודוד. (כמו שנאמר בפס"ד וענונו - מודעות להתרחשות בקרוב
שקולה כנגד כוונה). ההגנה טוענת שאין סימולטניות/מציאות ~~דד~~ דעקיבה שבוצעה ומכאן
שהיסו"ד הנפשי שלוה אותם בזמן ההרעלה עדר וכאשר אלון ודוד כבר מתו לא התקיים בהם
היסו"ד הנפשי. הפרקליטות טוענת שסעיף ספ"ז ב'מאמצע, כאשר מדובר בסדרת פעולות עם מטרה
אחת - להרוג את דוד - די בכך שהמחשבה הפלילית לוותה רק חלק מסדרת הפעולות כדי להשיג
את אותה התוצאה והנאשמים היו מודעים, כמו שהעבירה התבצעה והבוצעה שבוצעה. לכן יואשמו
לפי ס' 300(א)(3) - כלום. המבצע - עונש עולם. המבצעים בצוותא - עונש מלא. (עונש עולם)

~~כוונה~~
~~על מעשה~~

~~[illegible]~~ –

~~חמלה~~ –

~~צדקה~~ –
~~[illegible]~~

~~עדות~~ –

~~שלום~~
~~עין~~ וישר. 27 30

חשוב מאוד!: כאן אנחנו את העבירה השנייה. ס' 372. "החוטף" - התנהגות. "אדם" - נסיבה (הדגמה). "כדי לסחוט או לאיים" - מטרה. מהי עבירה התנהגותית עם כוונה מיוחדת - ואינטרסים של מטרה.

היסוד העובדתי החוטף אדם כדי לסחוט - מי שחטף את הדגל מצביע סכין לקבוצה דרושה שיתנו לו ושומרי לרדת מהמטוס ולא הפגעה. יסוד נפשי - מי שהיה מודע למעשיו ולנסיבות ושם ושאל שלא הפרקליטות תוכיח כי עלה על המטוס מצויד בסכין וזה מעלה על כך שהבא על מצב שבהכרח שלו לא תתקבל דבורה חלקה ולכן ווידאו שהוא נושא נשק. הוכחת המודעות גם תמיד דמתינה בה כוון שהסכנה על אדם מודע ~~לתוצאות האפשריות של עשה~~ להתנהגות, לנסיבות דהם פוטל. דעו כן ניתן להחיל את הלכת הצפיות דעדיפות התנהגותית מול מטרה - עי' פס"ד אלקורעאן: מאוליאות חלה הצפיות דבורה סלקטיבית-תלוי נסיבות. דמקרה זה הסיכון המוחשי הוא חיי אדם ולכן יש להחיל את הלכת הצפיות. (פס"ד פלוני)

התביעה טוענת שלפיכך לא הייתה כוונה אמיתית לפגוע בדייל - טוענת על תנאי. ודבר שלא ופגע רק כי שחררו אותו הפרקליטות טוענת שאין דבר כזה כוונה על תנאי ודמקרה שלו המטרה הייתה שישחררו אותו מהמטוס ולכן לא ניתן להוכיח שהייתה לו כוונה על תנאי - ~~[illegible]~~ כי הוא שהתנאים הסייג תנאי הדרוש למטרה שלו אפשר להוכיח שהוא הגיע על תנאי!

לעניין העבירה הנוספת - ס' 372 = ס' 34ג' אומר שהאחריות על העבירה הנוספת חלה על הנאשם והנאשמים העבירה הנוספת אינה חלק מהתכנון המקורי - ~~[illegible]~~ השותפים לא היו מודעים לאפשרות הגשמה. יעקב תכנן יחד עם אוריאל כי העבירה כולל לא הייתה חלק מהתכנון ולא נאמר דבר על פגיעה או איום דחטיפה. דנוסף לא היו דברו מודעים לכך שיש אפשרות לעלות על מטוס עם סכין ולכן הסבו שיש דבר אפשרות לעשיית עבירה כזאת. הפרקליטות תטען כי דעבירה הפגע של רצח הביוני וסביר כי תהיה אפשרות לכך שהעבירה לא מתבצעת דבורה חלקה ויהיה צורך בעבירה נוספת לשם הגשמה. הסנגוריה טוענת שאדם מן הישוב לא יכול היה לצפות או להיות מודע למצב כזה כאשר יש מצב אחר וכדומה לנשק לפני עלה למטוס - שהעבירה הנוספת מתבצעת ולכן ליעקב ואוריאל לא צריך להיות אחריות דבעה. הפרקליטות טוענת שיש העבירה הבצע ע"י אחד השותפים, שלה נעשה לעבירת הרצח ואדם מן הישוב וכל הוא להיות מודע לעשייתה. מאחר דחלים דבריו של הביוני וסביר מאוד שידעו השותפים גם אחרים על אפשרות העבירה השנייה. אין תחולה לס' 34ג' וש להשית את השותפים דדיני השותפים הרגילים - ס' 29.

אם מדגישים דבוגע לזה לא משנה אם זה חלק כל אחד מהם ביצע - האחריות מוטלת על כולם.

גם יעקב ישא באחריות כמבצע עפ"י ס' 34ד'.

* כלל השותפים יעשו באחריות של עבירת קשר למעשה העובדתי - "התקשר קשר" - התקשרות בין שאנשים או יותר הכולל הסכם קשר של מפגש ודיבור מטרה מוצהרת = להחזיק את הזדון למעשה אנושי. ושלהוכיח כי יש כוונה שהעבירה מתבצעת ויש כוונה להתקשר עם שאר השותפים ובנוסף מודעות למנהלה. כפי שנאמר - נראה כי כל היסודות מתקיימים וישאו באחריות גם דבר ס' 499.

צב"ג?

חשד: ~~אי~~ אודעה:

- עודד יודע לא סיפרו לאורי

- עודד אמר לאורי בשמה? דוד נעזר - לפגור תשובה - ונגן ואחפש זהרה
זורח.

- אורי - ראה רק שעודד אמר שיעזר
דמש נחפל מודקוי דחוץ - והתפע כמה זורח

אחריות של אורי

ד' משקן - המצוקה של דוד מת - משבר שלום מועדת.

עודד - משבר מגונה גדולה.

עודד מואשם

משפט ס' 348 - מעשה מגונה לשם גירוי, סיפוק, או ביזוי מיניים.

מאשים

<u>שאלה מספר 2</u>: <u>אורי</u>: כאשר הבחין כי על עכברים נשמר לו שזה להרג חולדות בחול וכן עכברים לקחו
לחול נאמר לו שזה לא 20 ימי תשבוע - להתחשב בעובדה שמדובר בחיילים בזמן פסק זמן
להניח כי רעיונות אלה היו מוכנים לאורי - להרוג חולדות שמזיקים לעבר בחול - הרי מדובר באויבים
או ירודים, לכוונת תשבוע - הרי שמדובר בחיילים שלא נאמרים. ניתן לטעון שדק שאורי שאל על החול, אלא
כי חשב שמהו, והרי למה להחת רק עכברים לחול? אפשר לטעון שם ודעת. כל עכברים לאנוש
לחולדות. הפרקליטות טוענת שאורי יעצם את עיניו ולכן עפ"י ס' 20(ב)(1), אדם אשר חשד בדבר
ט"ר התנהגות או בדבר אפשרות קיום הנסיבות ונמנע מלבררם בדבר מעושה, יחשב כמי שהיה לו
מודעות אליהם. רק שלא בירר את החשד - עצם את עיניו ועפ"י פס"ד בורוי החובה של עצימת עיניים
חשבה מקבילה מבחינה אובייקטיבית. ההגנה טוענת שאורי לא היה מודע כלל וכלל והיות וכי לא חשד
דמעשיו ועפ"י פס"ד הר שפי אין להסתפק רק בחשד אלא מודעות ברורה ומפורשת. אורי לא היה מודע
דשם זנבה ולכן טוען שאלו ~~[illegible]~~ חל עליו אחריות בגין מעשיו של עו"ד. קופלה אורי 2: לא שימש מעיד כיוון שלא
עשה דבר כדי לעזור או להרוג. הפרקליטות תטען שאורי היה מעיד פסיכולוגי עת לעו"ד חובה דמוה יותר
ולא הודבה, הטענה סיוע דמחזק רק שלא בירר את החשבון ועבר על ס' 262 א' מעשה שמש. וכן
יש דמחזיק העונש של העבירה העיקרית ~~[illegible]~~ את העבירה הנוספת ישא באחריות של כולם אם קיים
פס' ~~[illegible]~~ דבבב. לסיכום, לאורי היה חשד או דעות ודמות הקיצוני חשד ולא פעל לברר אזי ומעולם לכן
ייחשב כמסייע. דמויזה וטעו דרבה כי התלקו וחשבו שלשון - אמון המצוי של דוד - הוא דוד, ויופעל
דו"ק טרינה מחשבה פלילית מועברת [ס' 20(ג)(2)] אשר הו"ד שבמקרים דהם לא קיימת זהות בין הקורבן
המיועד וקורבן בפועל כתוצאה מטעות בזיהוי, ניתן להעביר את המחשבה הפלילית שכוונה כלפי הקורבן
המיועד, לקורבן בפועל. לכן, גם אם טעה בזיהוי בין שמעון ולא הבחין ולחשו אותו, המחשבה הפלילית
שהיתה מיועדת לדוד תעבור לשמעון ורק העונש לא ישתנה זה אותו עבירה. <u>עו"ד מואשם דמעשה</u>
<u>משובה לפי ס' 298</u> אשר מגדיר מושג מבוגה כמעשה ללא זדון, סיבה או כוונה עיניים. מבחינה טריטוריאלית,
ניתן להרשיע על פי דיני העונשין של ישראל אף העונש המרבי הוא מעל שנה. העבירה קיימת גם
דארה"ב, ועו"ד אין סייג הגנה דארה"ב, הוא לא טוען אין הורשע דבין העונש דארה"ב ולא מטיל עונש חמור
משל ארה"ב] דמקרה זה עו"ד יורשע ע"פ דיני העונשין דהתחייבים התנאים ודלעיל שארה"ב ושפטו דסלע
פעם השניה (חוק ההסגרה סעיף 2) העבירה של עו"ד היא עבירת מטרה אשר מבחינת העו"ד תנאיו נדבת
ולוכל ממטרת ההוצאה היא ללא זיהוי / ספק מנוי. ניתן להחיל את חלק הצפיות ולומר כי אם עו"ד
סבר דהסתברות גבוהה מאוד שהתנהגותו תביא לתוצאה אסורה, כאחמסות כמי שהתכוון להביא לידי
אותה תוצאה (ס' 20(ב)). העסקה קובעת שרשל הרצון לשמור על שלמות גופו וכבודו של הנדרש, ניתן
להחיל את חלק הגבעות דעבירות מטרה ומרות שהמחוקק לא עיגן את חלק הצפיות בעבירות מטרה.
(פס"ד פונה). חלק הצפיות הוא מבחן פרדיגמטי טהור ~~[illegible]~~ ובמקרה דנן צפה את מעשיו וגם
השאלה דהם ולכן יש להרשיעו דמעשה המבונה. (פס"ד פונה) לסיכום, לפי ס' 25 עפ"י התאמור לעיל ניתן
להרשיע לחרשוע עו"ד.
בג"ן

ט"ז נהג דסקית רואה ופוגש בדרך אותו ומקבלן כרגיל.

י"ז פוגש בלשכה קבלה מאוד לבושה באדום.

- האישה עם שקית.
- עובר עוד? את הכותר קיסרי.

- עובר חנות [illegible] אך לא שוק אחרי 4 שעות.

כ"ז ← צילום מול דסקית.

סכבחיך

״ הבוכר דסקית - בשעה.
מזיגה של אדם

<u>שאלה מס' 3:</u>

אציין יצחק כי לא ניתן להרשיע אותו ברצח בחוק העונשין אלא מוגדר בס' 308 כ"משעה שיצא הוולד חי כולו מגוף אמו הרי הוא נחשב אדם." העובר יצא מת ולכן הפ"ד המודרני לא מתקיים ⇐ ס' 304: "הגורם" המוות "ברשלנות" למותו" תוצאה "של אדם" - התנאים. אין אדם ואם אין 3 רכיב עבירה. שלילי מצב המקרה כלל לא היה אדם והרי העובר מת כתוצאה מהפציעה ולכן אציין הרב עובר ולא אדם. הפרקליטות טוענת כי על פי פס"ד חורי - יש קשר סיבתי מונח דין המשנה לדין כך שלא ניתן להבדיל את העובר והוא מת. יש לשים את זה כמו דפס"ד חורי - עפ"י תורת הפעולה ותחולתה והמעשה - מה רצו להשיג באמצעות עבירת נסיון. המעשה הם שרצו לאמור לא קדושת החיים ולכן אין רצון שאדם יגרום למותו של ולד אשר יוצא מרחם אמו ומוצא את מותו. הפרקליטות טוענת כי יש לבדוק את הנסיבה - האדם - בזמן התוצאה המוות - ולא בזמן ההתנהגות. על מנת להוכיח כי אציין (עם רשלנות) נדרוש אם יש חובת זהירות - אם אין חוסרה - ואם יש אז גם סיבתי דין הספרות חובת הזהירות לדין הנזק. את חובת הזהירות נבדוק עפ"י מבחן הצפיות: חובת זהירות מושגית - האם אדם סביר צריך היה לצפות את הנזק עקב אי נקיטת אמצעי זהירות? (פס"ד דה) במקרה דנן - כן. האדם הסביר היה <u>צריך</u> לצפות שכאשר הוא מתעסק בדבר ולא שם לב לרכבים ולכביש - יקרה תאונת דרכים כזו או אחרת. חובת זהירות קונקרטית - האם האדם הסביר <u>יכול היה</u> לצפות למיקום הנזק? כן כן נהג אחרים כמוהו סביר שיהיו עוד רכבים עם אנשים בהם בכביש. (עפ"י יעורי) הפרת חובת הזהירות נמדדת דרך של) (נקט באמצעי זהירות בזמן (התנהג בדרך שלא הייתה ראויה. הקש"ס כפי שנאמר מונח כי ללא התאונה - ולא הפרת חובת הזהירות, לא היה נזק. הפרת חובת הזהירות וכולה [illegible] על דרך מחדל כפי שקרה אצל איל - דבר שלא פעל באמצעי זהירות של [illegible] סביר - [illegible] לנזק (מ"ני דוחקים). קהו"ס ולוודא שאם היה נוקט אמצעי זהירות, התינוק לא היה מת. כתוצאה מהמחדל נגרם נזק ולכן קשר סיבתי. היסוד הנפשי והפ"ד בנפשו של רשלנות מתקיימים לכן ניתן להאשים את איל בגרימת מוות ברשלנות.

* קנוניה - איל נטל סיכון [illegible] סביר נשאר [illegible] [illegible] ולכביש וסיכן זה היה סיכון שהחברה מוכנה לקחת על עצמה משום = חובת זהירות קונקרטית (פס"ד ויינר)

25 ,ד

[illegible]